

[Madsen-Mygdal.]

diktere Handelsministeren. Og heller ikke en Gang Flertallet kan diktere Handelsministeren at foretage sig noget. Nej, i vort Forslag staar der, at hvis Handelsministeren vil foretage sig noget, saa skal han have et Flertal med sig, ensbetydende med, at der er Sikkerhed for, at der ogsaa er et Flertal i Rigsdagen derfor; andet og mere er det ikke, vi foreslaar. Men det betyder for Handelsministeren, at det er det forfærdeligste, der kan foreslaas, og det kan der overhovedet ikke forhandles om. Det bryder Handelsministeren sig ikke om: at have et Flertal i Rigsdagen. Han ønsker at kunne foretage sig, hvad han vil, uden at have et Flertal i Rigsdagen.

Jeg vil dernæst gerne sige, at det er ganske urigtigt, at jeg i Valutaudvalget skulde have nægtet at diskutere Told. Jeg har stillet Forslag i Valutaudvalget om, at vi udsatte Diskussionen, indtil vi havde nærmere Klarhed paa visse Ting, jeg nævnte, men jeg har ikke nægtet at forhandle. Jeg vil for øvrigt sige, at selv om jeg havde nægtet at forhandle, hvilket altsaa er urigtigt, kunde det ikke fritage Handelsministeren for den Forpligtelse, Loven paalægger ham. Det er ikke mig, den paalægger nogen Forpligtelse, men Loven paalægger Handelsministeren en Forpligtelse. Hvad jeg end har gjort — og jeg har ikke gjort det, den højtærede Handelsminister siger —, kunde dette ikke fritage den højtærede Minister for hans Forpligtelse.

Den højtærede Minister henviste til tidligere Love og sagde, at det er nøjagtigt det samme, der her er Tale om. Men Handelsministeren kan ikke have glemt de Forhandlinger, vi havde i Maj Maaned, og det, vi blev enige om, og at denne Enighed var en Forudsætning for, at Loven overhovedet blev vedtaget. Nu siger den højtærede Handelsminister, at vi vil noget nyt. Nej, vi vil netop det, vi var enige om i Maj Maaned, som den højtærede Handelsminister satte sit Navn under, og som den højtærede Handelsminister kan læse i den § 17, han fuldstændig har tilsidesat. Det, vi var enige om, var Ophævelse eller Indskrænkning. Derfor er det ikke noget nyt, vi siger her. Vi foreslaar ikke en Gang Ophævelse, vi foreslaar den Indskrænkning, som vi krævede den Gang, og som vi op-

naaede Enighed om, en Enighed, den højtærede Handelsminister forlader. Det, vi foreslaar, er at begrænse denne Importregulering til det, som har handelspolitisk Betydning, og det var det, som var Bevægelsen til, at jeg i sin Tid gik med. Den højtærede Handelsminister har stadig en Tilbøjelighed til at udnævne mig til Fader til hele Systemet, og kan det interessere den højtærede Handelsminister, skal jeg ikke misunde ham det. Men jeg tror, at vi alle sammen har vort Ansvar for dette System, som vi er kommet ind i. Men min Begrundelse for at gaa med til dette System var udelukkende handelspolitisk. Og det, som er nødvendigt for at varetage vore handelspolitiske Interesser, det er vi fra vor Side, og det konservative Folkeparti med, stadig rede til at opretholde. Derfor kan jeg kun sige, at jeg beklager, at den højtærede Udenrigsminister fra denne Plads nylig har udtalt, at det, vi har foreslaaet, ikke var tilstrækkeligt. Vi mener nu, at efter alle de Oplysninger, som foreligger for os, er det, her foreslaas, ikke blot tilstrækkeligt overfor vort ene Hovedmarked, vor største Kunde, England, men ogsaa tilstrækkeligt overfor navnlig det andet Hovedmarked, Tyskland. Og hvis vi har Uret i denne Opfattelse, forekommer det mig, at det var den højtærede Udenrigsministers Pligt at fremkomme med Oplysninger i Udvalget — jeg forlanger ikke, at han skal gøre det fra denne Talerstol, jeg vilde finde det uheldigt at drøfte de Sager her, men det forekommer mig, at i Stedet for en blank Afvisning, havde det været Regeringens Pligt at sige: dér er et Punkt, som ogsaa har Betydning. Og hvis det var noget, som vi maatte anerkende Rigtigheden af, kunde enkelte Ting være medtaget. Men hvad der ikke er rigtigt, er, at man kræver, at alt lige fra A til Z, enhver Bagatel, skal være inde under Reguleringen. Hvis den højtærede Udenrigsminister fastholder, at det er nødvendigt for at varetage de handelspolitiske Interesser — jeg ser med Glæde, at den højtærede Udenrigsminister ryster paa Hovedet, fordi det kan nemlig ikke fastholdes, saaledes ligger det ikke; men altsaa Udenrigsministeren fastholder det ikke, og saa skal jeg ikke fortsætte med denne Hvis-Sætning.

Jeg skal nu slutte mine Bemærkninger,